

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

X kadencja

Zapis Stenograficzny

z posiedzenia
Komisji Rolnictwa
i Rozwoju Wsi (110.)

20 czerwca 2023 r.

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury na lata 2021–2027 (druk senacki nr 985, druki sejmowe nr 3143 i 3249).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący
Jerzy Chróścikowski)

PRZEWODNICZĄCY
JERZY CHRÓŚCIKOWSKI

Szanowni Państwo, pozwolicie, że otworzę posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Jest to nasze sto dziesiąte posiedzenie.

Mamy dzisiaj do rozpatrzenia ustawę o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury na lata 2021–2027 – druk senacki nr 985, druki sejmowe nr 3143 i 3249.

Mam tylko pytanie: czy w naszym posiedzeniu biorą udział osoby, które zajmują się wykonywaniem zawodowo działalności lobbingsowej w rozumieniu ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa? Jeśli tak, to proszę się zgłaszać. Nie widzę takich osób. Czy są? Nie ma.

(Prezes Zarządu EZ-MED Sp. z o.o. Marek Olędzki: My jesteśmy pełnomocnikami, tak że...)

Ale to nie lobbyści.

(Prezes Zarządu EZ-MED Sp. z o.o. Marek Olędzki: Nie lobbyści, tak.)

Dobrze.

Oczywiście informuję, że posiedzenie naszej komisji jest transmitowane w internecie. Jakby coś, to wszyscy wiemy, jakie są zasady. Są też kolidy zdalnie. Ja już nie będę cytował...

Witam pana ministra, który reprezentuje rząd, upoważnionego, czyli sekretarza stanu Ryszarda Bartosika z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Witam również panią Magdalenę Zasepę, dyrektor Departamentu Rybołówstwa w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Pana Wojciecha Wojtyrę też witam, zastępcę

dyrektora Departamentu Rybołówstwa w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Są także: pani Marta Kaniewska-Królak, naczelnik wydziału w Departamencie Rybołówstwa w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi; pan Andrzej Kojtych, doradca ekonomiczny w Departamencie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Najwyższej Izby Kontroli; pani Joanna Miksa... Dobrze czytam?

(Pełniąca Obowiązki Zastępcy Dyrektora Departamentu Wsparcia Rybactwa w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Joanna Miksa: Tak.)

...Pełniąca obowiązki zastępcy dyrektora Departamentu Wsparcia Rybactwa w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, która ma najwięcej pracy w tej ustawie. Witam również pana Marka Olędzkiego, pełniącego obowiązki zastępcy dyrektora Departamentu Wsparcia Rybactwa w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa... Czy tak, czy ja mam błędnie zapisane, że z agencji?

(Głos z sali: Nie, prezes...)

To coś mam tutaj źle napisane. Przepraszam, jest dobrze – prezes EZ-MED Sp. z o.o. Czy tak?

(Prezes Zarządu EZ-MED Sp. z o.o. Marek Olędzki: Tak.)

Przepraszam, źle przeczytałem rubryki.

Andrzej Tomaszewski jest nieobecny...

(Głos z sali: Za chwileczkę wejdzie.)

Wejdzie?

(Głos z sali: Tak.)

Sławomir Szczepański to nasz główny legislator, z biura Kancelarii Senatu. I oczywiście pan Grzegorz Anczewski z Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Jeśli kogoś nie wymieniłem, to witam. I państwa senatorów.

I przystąpimy do realizacji tego punktu.

Ja bym prosił pana ministra o informację. Myślałem, że będzie ktoś od gospodarki

morskiej, ale nie widzę nikogo, oprócz pana, przedstawiciela rybaków, tak?

Proszę, Panie Ministrze.

(Prezes Zarządu EZ-MED Sp. z o.o. Marek Olędzki: Jeszcze mam pytanie, bo transmisja nie jest na żywo. Rybacy chcą oglądać...)

Jak to: nie jest na żywo?

(Głos z sali: Musi pan mówić do mikrofonu...)

(Brak nagrania)

(Prezes Zarządu EZ-MED Sp. z o.o. Marek Olędzki: ...Przekazem na żywo w internecie.)

Zapewne senatorowie są połączeni. Senatorów mamy tutaj, widzę, wymienionych, którzy się z nami łączą.

I co?

(Głos z sali: Jest transmisja.)

Jest transmisja.

(Prezes Zarządu EZ-MED Sp. z o.o. Marek Olędzki: To zaraz napiszę, żeby coś jeszcze...)

Oni po prostu muszą wejść na stronę Senatu i w link do posiedzenia komisji.

Panie Ministrze, proszę.

**SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI
RYSZARD BARTOSIK**

Dzień dobry, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Przedłożona Wysokiej Komisji ustawa o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury na lata 2021–2027, przyjęta w oparciu o projekt rządowy, ma na celu stworzenie ram prawnych realizacji programu „Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021–2027” i uruchomienie możliwości korzystania ze środków programu przez beneficjentów. Program ten, zatwierdzony decyzją wykonawczą Komisji z dnia 9 grudnia 2022 r., stanowi instrument wdrażania środków finansowych pochodzących z Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury. Całkowita alokacja na program „Fundusze Europejskie dla Rybactwa” to 731 milionów 982 tysiące 790 euro, z czego 512 milionów 387 tysięcy 953 euro to wkład Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a 219 milionów 594 tysiące 837 euro to wkład naszego budżetu państwa.

Funkcjonowanie funduszu regulują przepisy Unii Europejskiej. To są 2 rozporządzenia – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2021/1139 oraz rozporządzenie Parlamentu i Rady nr 2021/1060. Powyższe rozporządzenia Unii Europejskiej, a także przepisy wydane na ich podstawie obowiązują wprost i w zasadniczym stopniu regulują zasady wdrażania nowego funduszu. Z tego względu omawiana ustawa zawiera regulacje w zakresie, w jakim przepisy unijne są niewystarczające z punktu widzenia systemu prawa krajowego i wymagają właściwego wdrożenia do polskiego porządku prawnego lub uszczegółowienia w przepisach krajowych. Wdrożenie w Polsce funduszu poprzez realizację programu „Fundusze Europejskie dla Rybactwa na lata 2021–2027” obejmuje realizację wszystkich priorytetów, na których opiera się fundusz. Są to: priorytet 1 „Wspieranie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych”, priorytet 2 „Wspieranie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury oraz przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa, akwakultury, przyczyniając się w ten sposób do bezpieczeństwa żywnościowego Unii”, priorytet 3 „Sprzyjanie zrównoważonej niebieskiej gospodarce na obszarach przybrzeżnych, wyspiarskich i śródlądowych oraz wspieranie rozwoju społeczności rybackich i sektora akwakultury”, priorytet 4 „Wzmocnienie międzynarodowego zarządzania oceanami oraz przyczynienie się do zapewnienia bezpieczeństwa i czystości mórz i oceanów, ochrony na nich, a także zrównoważonego zarządzania nimi; i priorytet 5 „Pomoc techniczna”.

Istotną część rozwiązań zawartych w omawianej ustawie kontynuuje dotychczasowe rozwiązania funkcjonujące w okresie programowania 2014–2020, stosowane do realizacji Programu Operacyjnego „Rybactwo i Morze” na lata 2014–2020. Obejmuje to zbliżone warunki ubiegania się o pomoc finansową i jej przyznawania. Uzyskanie pomocy będzie wymagało złożenia wniosku przez zainteresowanego oraz podpisania umowy o dofinansowanie. Instytucją zarządzającą programem będzie minister właściwy do spraw rybołówstwa, czyli minister rolnictwa i rozwoju wsi, a instytucją pośredniczącą będzie Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Nowością będzie zastosowanie w szerokim zakresie systemu teleinformatycznego do

obsługi wnioskodawców i beneficjentów programu, co powinno usprawnić i przyspieszyć przyjmowanie wniosków, podpisywanie umów oraz wypłatę środków przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Zmianie ulegnie też tryb wdrażania w ramach funduszu rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność, tzw. RLKS, czyli priorytetu 3 programu. Odmienne niż w dotychczasowej perspektywie finansowej, nie będą stosowane rozwiązania ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności, lecz przepisy zawarte w omawianej ustawie. Rozwiązanie takie jest motywowane potrzebą uwzględnienia specyfiki wdrażania funduszu rybackiego i zapewnienia, że jego środki będą służyły rozwojowi obszarów o charakterze typowo rybackim.

Ponadto, identycznie jak już to jest realizowane w odniesieniu do pozostałych priorytetów, udzielaniem pomocy finansowej, również w priorytecie 3, zajmować się będzie Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, która będzie jedyną instytucją pośredniczącą w programie. Nastąpi dzięki temu zmniejszenie liczby podmiotów realizujących zadania instytucji pośredniczącej do 16 oddziałów regionalnych agencji oraz centrali agencji, podczas gdy w dotychczasowej perspektywie finansowej było to 16 oddziałów regionalnych agencji oraz 16 urzędów marszałkowskich. Nowe rozwiązanie jest uzasadnione stosunkowo niewielką alokacją środków w priorytecie 3 i spodziewanym zatwierdzeniem jedynie kilkunastu rybackich strategii rozwoju. W sytuacji konieczności zachowania wymaganych przez Unię Europejską rozbudowanych struktur obsługi dofinansowania – np. rozliczenie funkcji obsługi wniosków czy funkcji kontrolnych w instytucji pośredniczącej – wymagałoby to utrzymania dużych struktur na poziomie samorządu województwa do obsługi pojedynczych, lokalnych grup rybackich. Realizacja tych zadań przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w ramach już istniejącej struktury do obsługi całości programu pozwoli na obniżenie kosztów administracyjnych wdrażania programu i powinna wpłynąć na ujednoczenie oraz standaryzację procedur wdrażania funduszu.

Ustawa zawiera również zmiany kilku ustaw, które to zmiany są niezbędne do stworzenia właściwych warunków realizacji programu. Proponowane zmiany dotyczą m.in. ustawy

o finansach publicznych, ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz ustawy o rybołówstwie morskim i ustawy o organizacji rynku rybnego.

Wejście w życie ustawy umożliwi wydanie przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi przewidzianych w niej rozporządzeń wykonawczych, niezbędnych do realizacji programu, a także do podpisania porozumień z instytucjami realizującymi program – ministrem finansów oraz Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Tym samym powstaną podstawy prawne do uruchomienia naboru wniosków w priorytetach programu skierowanych m.in. do rybaków morskich, producentów akwakultury, rybactwa śródlądowego, a także przetwórstwa produktów rolnych.

Ustawa jest potrzebna rybakom. Realizuje ich postulaty, a przede wszystkim daje podstawę do wnioskowania o finansowanie pochodzące z „Funduszy Europejskich dla Rybactwa”. Dlatego proszę Wysoką Komisję o przyjęcie ustawy o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury na lata 2021–2027. Dziękuję za uwagę.

PRZEWODNICZĄCY
JERZY CHRÓŚCIKOWSKI

Dziękuję, Panie Ministrze.

Jeśli mogę teraz prosić przedstawiciela Biura Legislacyjnego, pana Sławomira Szczepańskiego, głównego legislatora...

Proszę.

GŁÓWNY LEGISLATOR
W BIURZE LEGISLACYJNYM
W KANCELARII SENATU
SŁAWOMIR SZCZEPAŃSKI

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Panie Ministrze! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne zgłosiło 14 uwag o charakterze zasadniczym, zamieszczonych w poz. III opinii, i 3 uwagi szczegółowe, zamieszczone w poz. IV.

Jeżeli chodzi o uwagę pierwszą, zasadniczą, to dotyczy ona art. 8 ust. 4 ustawy. Przepis

ten stanowi, że rzecznik programu sporządza, w terminie do dnia 31 marca, roczny raport ze swojej działalności i następnie przedkłada go instytucji zarządzającej, która zamieszcza raport na stronie programu. Proponuje się ten przepis uzupełnić o określenie terminu, w jakim przedmiotowy raport należy przedkładać instytucji zarządzającej, a następnie zamieszczać na stronie programu. Jeżeli ten termin byłby zbieżny ze wskazanym w opinii, to jest tutaj rekomendowana odpowiednia propozycja poprawki.

Uwaga druga dotyczy wątpliwości związanych z przepisami rozdziału 3 ustawy, określającymi procedurę przyznawania i wypłaty pomocy w zakresie przewidzianych w nich uprawnień dla Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Po pierwsze, proponowane przepisy przewidują, że instytucja zarządzająca, a więc minister właściwy do spraw rybołówstwa, na wniosek agencji może wyrazić zgodę na przyznanie pomocy do określonej wysokości, że agencja przygotowuje wzory wniosku o dofinansowanie i zmiany tego wniosku i że umowa o dofinansowanie jest zawierana oraz zmieniana zgodnie ze wzorem przygotowanym przez agencję i zatwierdzanym przez instytucję zarządzającą. Mając na uwadze, że wnioskodawcą i beneficjentem pomocy finansowej może być również sama agencja, należy zaznaczyć, że wskazane w opinii przepisy, a więc w szczególności art. 13 ust. 3 i 4, art. 15 ust. 3 pkt 1 i ust. 4, art. 21 ust. 1 pkt 1 lit. a i ust. 6, nie określają, jak mają one być stosowane w sytuacji, kiedy agencja nie będzie instytucją załatwiającą sprawę, tylko podmiotem występującym w roli wnioskodawcy i beneficjenta pomocy. Takie rozwiązanie, czyli brak szczegółowych rozstrzygnięć co do agencji w sytuacji, gdy jest ona beneficjentem albo wnioskodawcą, budzi zasadnicze wątpliwości w kontekście określonej w art. 32 ust. 1 konstytucji zasady równości wobec prawa, ponieważ uprawnienia przewidziane dla agencji – i tutaj podkreślam: występującej jako wnioskodawca, beneficjent pomocy – nie będą przysługiwać innym wnioskodawcom, beneficjentom omawianej pomocy znajdującym się w takiej sytuacji, w analogicznej sytuacji, jak agencja.

Po drugie, należy zaznaczyć, że w przypadku, gdy ustawodawca uzależnia uzyskanie uprawnienia polegającego na uzyskaniu dofinansowania ze środków publicznych przez określoną

grupę podmiotów od złożenia wniosku i przewiduje określenie wzoru tego wniosku, to wzór ten wymaga określenia w drodze przepisów powszechnie obowiązujących, a nie przez agencję. Ja to często podkreślam na posiedzeniach komisji. W tym przypadku również tak jest, tym bardziej że od tego wniosku, od wzoru, na którym wniosek będzie składany, zależą uprawnienia podmiotów składających, wnioskodawców. Mało tego, ustawa nie precyzuje również szczegółowo zakresu takiego wniosku, wzoru, na którym ma być sporządzany, a więc określenie wzoru będzie jednocześnie tożsame ze szczegółowym określeniem informacji, które mają być w nim zamieszczone.

W związku z tym, kończąc tę materię, muszę zaznaczyć, że analizowany przepis w zakresie, w jakim przekazuje agencji określenie wzoru wniosku, budzi zasadnicze zastrzeżenia co do zgodności z: art. 87 konstytucji określającym obowiązujący system źródeł prawa; art. 92 ust. 1 konstytucji rozstrzygającym, że ustawy są wykonywane przez rozporządzenia; a tym samym z art. 2 konstytucji i określoną w art. 7 zasadą legalizmu.

I analogiczne wątpliwości, uwagi dotyczą odpowiednio art. 32 pktu 1 ustawy stanowiącego, że wniosek o wybór strategii rozwoju lokalnego składa się na wzorze przygotowanym przez instytucję zarządzającą.

Uwaga trzecia dotyczy wątpliwości związanych z przepisami art. 16 i art. 17 ustawy określającymi procedurę rozpatrywania przez RLGD wniosków o dofinansowanie.

Po pierwsze, proponowane przepisy nakładają na RLGD obowiązek udostępniania agencji wniosków o dofinansowanie oraz informacji o dokonanych przez nią rozstrzygnięciach w zakresie operacji stanowiących przedmiot tych wniosków, ale tylko w przypadku, gdy od takich rozstrzygnięć wniesiono protest. A nie przewidują udostępniania takich informacji ani rozpatrywanych przez RLGD wniosków o dofinansowanie w przypadku, gdy od rozstrzygnięcia nie został zgłoszony protest czy też do żadnego z wniosków rozpatrywanych w ramach danego naboru wniosków o dofinansowanie nie wniesiono protestu. I w takim razie proponowane przepisy nie są w tym zakresie konsekwentne i nawet, wydaje się, logiczne.

Po drugie, procedowana ustawa w przypadku zgłoszenia przez wnioskodawcę protestu na

rozstrzygnięcie RLGD nakłada na ten podmiot obowiązek udostępnienia agencji wniosku o dofinansowanie i omawianych wyżej informacji, ale nie przewiduje udostępniania jej innych dokumentów powstałych w toku rozpatrywania przez RLGD wniosku, w szczególności wyjaśnień i dokumentów uzyskanych przez nią od wnioskodawcy zgodnie z art. 16 ust. 5 procedowanej ustawy – a więc wyjaśnień i dokumentów niezbędnych do dokonania przez RLGD rozstrzygnięcia w zakresie wyboru operacji – informacji o wyniku rozstrzygnięcia protestu oraz samej treści protestu. W związku z tym rozwiązanie takie należy uznać za niezrozumiałe. Zważywszy że sprawy rozpatrywane przez RLGD będą w dalszej części przedmiotem postępowania przed samą agencją, należałoby tę materię doprecyzować, uzupełnić.

Uwaga czwarta dotyczy wątpliwości związanych z art. 16 ust. 5 ustawy przewidującym, że jeżeli w trakcie rozpatrywania wniosku o dofinansowanie w ramach działania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy, jest konieczne uzyskanie wyjaśnień lub dokumentów niezbędnych do dokonania rozstrzygnięć, czyli wskazanych w ust. 1 pkt 1 art. 16, to RLGD może wezwać wnioskodawcę do złożenia tych wyjaśnień lub dokumentów.

Po pierwsze, niezrozumiałe jest dlaczego w takiej sytuacji RLGD może, a nie musi, wezwać wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień lub dokumentów, tym bardziej że ustawa nie określa przesłanek, którymi ma się kierować RLGD, podejmując decyzję, czy występuje z takim żądaniem, czy nie.

Reasumując: analizowany przepis w tym zakresie, w jakim przewiduje dla RLGD fakultatywne uprawnienie do żądania od wnioskodawcy wyjaśnień i żądań niezbędnych do dokonania rozstrzygnięć w jego sprawie, może budzić wątpliwości w kontekście: wywodzonej z art. 2 konstytucji, z zasady demokratycznego państwa prawa, zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa; określonej w art. 7 zasady legalizmu stanowiącej, że organy władzy publicznej – a więc również działająca RLGD – działają na podstawie i w granicach prawa; a tym samym określonej w art. 32 konstytucji zasady równości wobec prawa. Ponieważ w przypadku jednych podmiotów RLGD stwierdzi, że jest potrzeba wystąpienia o wyjaśnienia i dokumenty, a w przypadku drugich, znajdujących się

w takiej sytuacji, że nie, te podmioty, do których z takim żądaniem nie wystąpi, będą jak gdyby na gorszej pozycji, bo nie będą dalej mogły ubiegać się o uzyskanie pomocy finansowej.

Po drugie, analizowany przepis nie określa, w jakim terminie objęte jego regulacją wyjaśnienia lub dokumenty wnioskodawcy jest zobowiązany przekazać RLGD. Nie przewiduje nawet, że ten termin jest ustalany w żądaniu właśnie tej instytucji dotyczącym przekazywania takich wyjaśnień lub dokumentów. Przepis ten mógłby stanowić, że w swoim żądaniu RLGD wskazuje termin, do którego wnioskodawca powinien przesłać niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy wyjaśnienia albo dokumenty, np. nie krótszy niż, powiedzmy, 7 dni. Takiego rozwiązania również tutaj brakuje.

Reasumując: ewentualna propozycja poprawki w tym zakresie – mająca na celu określenie obowiązku RLGD wezwania wnioskodawcy do przekazania stosownych wyjaśnień lub dokumentów, gdy jest to konieczne do dokonania rozstrzygnięć, a więc jako obligatoryjnego, oraz terminu na przekazanie przez wnioskodawcę takich wyjaśnień i dokumentów – będzie możliwa do zaproponowania po przedstawieniu wyjaśnień przez pana ministra.

Uwaga piąta dotyczy art. 18 ust. 3 ustawy. Jest to przepis, który w sumie jest niezrozumiały w zakresie, w jakim stanowi, że do postępowań w sprawach przyznawania, wypłaty lub zwrotu – tutaj chodzi o postępowanie w sprawie zwrotu pomocy – w przypadku działań w ramach priorytetu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, jeżeli wnioskodawcą jest agencja, stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 ust. 1 i 2, art. 19, art. 20, art. 23 ust. 2.

Po pierwsze, dlatego jest to niezrozumiałe, ponieważ nie wiadomo, na czym ma polegać stosowanie wskazanych przepisów do postępowań w sprawach zwrotu pomocy przez agencję, skoro materia, o której rozmawiamy, dotycząca zwrotu pomocy, nie stanowi w ogóle przedmiotu regulacji tych przepisów ani całego rozdziału 3, w którym są one zamieszczone. Kwestia zwrotu pomocy, w tym oczywiście dla agencji, która występuje jako wnioskodawca albo beneficjent, jest regulowana, ale w rozdziale 5 procedowanej ustawy. W szczególności art. 40 i 41 są poświęcone tej materii.

Po drugie, za bezprzedmiotowe i błędne należy przyjąć wskazywanie w art. 18 ust. 3, że

przepisy art. 19 mają odpowiednie zastosowanie do pomocy przyznawanej agencji, ponieważ przepisy art. 19 w sposób ogólny odnoszą się do podmiotu, przed którym toczy się postępowanie w sprawie przyznawania pomocy, a więc w przypadku agencji będzie to instytucja zarządzająca, minister właściwy do spraw rybołówstwa. Czyli wbrew temu, co wynika z analizowanego przepisu, w przypadku art. 19 jego przepisy nie będą stosowane odpowiednio, ale wprost do agencji.

Uwaga szósta dotyczy art. 20 ust. 1 ustawy. Chodzi o posługiwanie się w nim odpowiednim spójnikiem, wpływającym na właściwą interpretację i na stosowanie tego przepisu. Tutaj pozwolę sobie zakończyć na tym, że proponuje się w analizowanym przepisie spójnik alternatywy łącznej „lub” zastąpić spójnikiem alternatywy łącznej „albo”.

Jeżeli chodzi o uwagę siódmą, to dotyczy ona z kolei wątpliwości związanych z art. 23 ust. 2 ustawy przewidującym, że w przypadku, gdy z przyczyn technicznych nie jest możliwe złożenie wniosku o płatność za pomocą systemu teleinformatycznego, beneficjent składa ten wniosek za zgodą agencji w sposób przez nią wskazany.

Po pierwsze, należy zaznaczyć, że o ile jak najbardziej zasadne jest uwzględnienie w analizowanym przepisie postępowania z wnioskiem w przypadku awarii systemu teleinformatycznego, o tyle za niedopuszczalne należy uznać, że w takiej sytuacji sposób postępowania adresatów powszechnie obowiązującej normy, tj. sposób zachowywania się ich w określonych okolicznościach, będzie ustalała agencja. Ta materia powinna być regulowana przepisami powszechnie obowiązującymi.

Kończąc analizę tego przepisu, muszę wskazać, że w zakresie, w jakim przewiduje on wnoszenie wniosku o płatność za zgodą agencji w sposób przez nią wskazany, budzi zastrzeżenia w kontekście: wywodzonej z zasady demokratycznego państwa prawa, z art. 2 konstytucji, zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa; zasady określoności przepisów prawa, zasady przyzwoitej legislacji, a także określonej w art. 7 konstytucji zasady legalizmu i określonej w art. 32 ust. 1 konstytucji zasady równości wobec prawa.

Analogiczna uwaga dotyczy art. 18 ust. 3.

Po drugie, mając na uwadze to, że beneficjentem składającym wniosek o płatność, o którym mowa w art. 23 ust. 1, może być również sama agencja

i że jest on przez nią składany, tak jak w przypadku innych beneficjentów, wnioskodawców, za pomocą systemu teleinformatycznego, muszę wskazać, że proponowane przepisy nie określają, w jaki sposób wniosek taki ma złożyć sama agencja, gdy system teleinformatyczny uległ awarii.

I analogiczne zastrzeżenia dotyczą art. 18 ust. 3. Wydaje się, że ustawa powinna również uwzględniać samą agencję w tej materii.

Po trzecie, niezrozumiałe jest, dlaczego analizowany przepis nie obejmuje swoim zakresem regulacji również innych niż wnioski o płatność dokumentów składanych przez beneficjenta za pomocą omawianego systemu. W szczególności chodzi o art. 23 ust. 1, który przewiduje, że za pomocą systemu teleinformatycznego należy składać nie tylko wnioski o płatność, ale również dokumenty niezbędne do rozliczenia operacji, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 26 ust. 1, 3, 5 lub 6. W związku z powyższym jeżeli w przypadku awarii systemu teleinformatycznego nie tylko wniosek powinien być składany w inny sposób, ale również dokumenty potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy, to ten przepis należy doprecyzować i uzupełnić zgodnie z propozycją poprawki.

Uwaga ósma dotyczy proponowanego w art. 26 ust. 1 i 2 ustawy upoważnienia ustawowego. Użyty w art. 26 ust. 2 na końcu poszczególnych pktów 1–4 spójnik alternatywy łącznej „lub” nadaje temu upoważnieniu charakter i obligatoryjny, i fakultatywny. Zamieszczenie tych spójników powoduje, że minister, który będzie wydawać rozporządzenie, de facto na podstawie przykładowo określonego zakresu spraw w ust. 2 w art. 26, będzie decydować, czy określić wszystkie elementy w całości, czy tylko w niektórych punktach. Taka konstrukcja upoważnienia ustawowego jest niedopuszczalna na gruncie zarówno zasad techniki prawodawczej, jak i samej konstytucji, w świetle art. 91 ust. 2. A analiza dołączonego do projektu procedowanej ustawy rozporządzenia przewidzianego do wydania na podstawie art. 26 ust. 2 wskazuje, że wszystkie te elementy, które zostały wyszczególnione w pktach 1–5... Bo pkt 5 został tutaj pominięty z uwagi na to, że jest ostatnim punktem. To znaczy wskazuje, że to nie będzie wrywkowe wskazywanie, które z tych elementów będą określone w tym rozporządzeniu, tylko wszystkie sprawy wskazane w tych punktach mają być określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie

obligatoryjnego upoważnienia w ust. 1. Ponieważ ust. 1 jest zredagowany jako upoważnienie obligatoryjne, minister określi to w drodze rozporządzenia, zaś ust. 2 przez te spójniki „lub”, które oznaczają, że mogą być wszystkie elementy albo tylko niektóre, nabiera charakteru fakultatywnego. W związku z powyższym zasadne byłoby przyjęcie tutaj takiego rozwiązania, że likwiduje się spójnik po poszczególnych pktach 1–4 albo likwiduje się ust. 2, pozostawiając do decyzji właściwego ministra, jakie sprawy będzie konkretnie określać w zakresie spraw mieszczących się w obrębie obligatoryjnego upoważnienia z ust. 1.

Ponadto należy wskazać, że art. 26 ust. 4 pkt 6 posługuje się zwrotem wskazującym, że minister określi w drodze rozporządzenia zasady kwalifikowalności kosztów. Ja to tu wskazałem i już pomnę tę kwestię. W drodze rozporządzeń... Zasada jest taka zarówno w praktyce legislacyjnej, jak i w doktrynie oraz w orzecznictwie, że nie przekazuje się do określenia w drodze aktów wykonawczych zasad dotyczących jakiejś materii, bo to sugeruje, że przekazuje się sprawy, które powinny być przedmiotem przepisów ustawowych. W związku z powyższym najczęściej, jeżeli jest taka możliwość, wyraz „zasady” zastępuje się jakimś bardziej doprecyzowanym sformułowaniem, np. „sposób kwalifikowalności kosztów”. Nie wiem, czy tutaj akurat chodzi o sposób, jeżeli tak, to sugerowałbym w art. 26 w ust. 4 w pkt 6 jednak odnieść się nie do zasad, tylko do sposobu kwalifikowalności kosztów i mieć jak gdyby za sobą ewentualne stwierdzenie niezgodności z konstytucją tego elementu upoważnienia ustawowego.

Analogiczne wątpliwości dotyczą upoważnienia z art. 29 ust. 7. Tutaj w zależności od inicjatywy projektodawcy zaproponowano 2 warianty skonstruowania w sposób właściwy, zgodnie z wymogami konstytucji i zasad techniki prawodawczej, upoważnień ustawowych do art. 26 ust. 2, art. 29 ust. 7.

Jeżeli chodzi o następną uwagę, dziewiątą, to ona z kolei dotyczy art. 26 ust. 5 ustawy. Tutaj od razu zaznaczę, że ponieważ uwaga dotyczy art. 26 ust. 5, więc i uwaga, i poprawka będą bezprzedmiotowe w przypadku przyjęcia poprawki przewidzianej w drugim wariantcie we wcześniejszej uwadze ósmej. Bo tam jest drugi wariant skreślający w ust. 2 zdanie drugie.

Ad rem: proponowane w art. 26 ust. 5 ustawy upoważnienie ustawowe składa się z 2 części,

z 2 zdań. Zdanie pierwsze określa organ wydający rozporządzenie, zakres spraw przekazanych do określenia w rozporządzeniu oraz wytyczne do upoważnienia. A zdanie drugie – tutaj chodzi właśnie o to zdanie drugie – rozstrzyga, że do określonego w zdaniu pierwszym upoważnienia ustawowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 26 ust. 2 i 4. Ja się jeszcze w swoim dorobku zawodowym z takim upoważnieniem ustawowym nie spotkałem. Nie ma takiej możliwości, żeby upoważnienie zawierało taki zakres spraw przez odpowiednie stosowanie przepisów, które dotyczą innych merytorycznie spraw. A więc – ja również nie będę rozwijać tego tematu – gdyby chcieć skonstruować to upoważnienie zgodnie z konstytucją, zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, zgodnie z praktyką ukształtowaną w praktyce legislacyjnej i zgodnie z linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, to byłoby to rozwiązanie polegające de facto na skreśleniu zdania drugiego w ust. 5. Podobne upoważnienia są już przewidziane w procedowanej ustawie. To jest bodajże przepis art. 6 ust. 3 i art. 46 ust. 7. To są rozwiązania per analogiam. Albo należałoby rozstrzygnąć w sposób konkretny, jakie sprawy z ust. 2 i 4 w art. 26 minister ma określić jako przykładowe, albo dać katalog zamknięty, albo też pozostawić to do decyzji ministra, a wtedy minister rozstrzygnie, jakie sprawy z ogólnego zakresu będą rozstrzygane. Ale, tak jak podkreślałam, niedopuszczalne jest upoważnienie, które, tak jak w zdaniu drugim, przewiduje odpowiednie określenie zakresu spraw przewidzianych do określenia w drodze rozporządzenia.

Ja oczywiście zastrzegłem, że proponuję, rekomenduję poprawkę, ale ta poprawka, przepraszam, gdzieś mi umknęła. Poprawka brzmiałaby: „W art. 26 w ust. 5 skreśla się zdanie drugie.” I, tak jak zazaczyłem, byłaby ona przedmiotowa, gdyby nie była przyjęta poprawka z wariantu drugiego w uwadze ósmej.

Uwaga dziesiąta dotyczy art. 27 ust. 1 pktów 1 i 3 ustawy. Przepisy te przewidują, że instytucja zarządzająca określi w drodze zarządzenia liczbę członków komitetu, o którym mowa w art. 32 rozporządzenia ogólnego, oraz zasady ich wynagradzania.

(Senator Zdzisław Pupa: Panie Przewodniczący...)

(Przewodniczący Jerzy Chróścikowski: ...Do końca.)

(Senator Zdzisław Pupa: Proszę?)

(Przewodniczący Jerzy Chróścikowski: Do końca...)

(Senator Zdzisław Pupa: Do końca. Tylko że praktycznie my to mamy. Przecież widzimy to wszystko. Jest kwestia stosunku pana ministra do tych poprawek.)

Tutaj powiem tylko skrótowo, że nie jest dopuszczalne, żeby zasady wynagradzania podmiotów, które są wybierane i wykonują funkcje publiczne, były de facto do określenia w akcie o charakterze wewnętrznym. Powinno to stanowić przedmiot przepisów powszechnie obowiązujących.

Uwaga jedenasta dotyczy art. 28 ust. 1 ustawy. Myślę, że jest ona szczegółowo opisana, więc pominię omówienie.

Uwaga dwunasta dotyczy wątpliwości związanych z art. 31 ust. 1 ustawy. Przepis ten stanowi, że tryb składania wniosków o wybór LSR, tryb, sposób lub zakres uzupełniania braków i usuwania uchybień we wniosku, a także udzielania wyjaśnień są określane w regulaminie konkursu. Konkludując: tego typu sprawy również powinny stanowić w ocenie Biura Legislacyjnego przedmiot przepisów powszechnie obowiązujących.

Uwaga trzynasta dotyczy art. 44 ust. 3. Przepis ten należy doprecyzować przez wskazanie objętych jego zakresem organów administracji. Obecnie ogólnie odnosi się on do organów i nie wiadomo, o jakie organy chodzi. Tutaj są przewidziane różne warianty poprawek.

I już ostatnia uwaga, czternasta. Ona dotyczy wątpliwości co do prawidłowego określenia terminu wejścia w życie poszczególnych przepisów procedowanej ustawy. Wydaje się, że pominięty został tutaj przepis art. 49 pkt 9. On powinien być objęty zakresem regulacji art. 56 pkt 1 i wchodzić w życie analogicznie, jak wskazane w nim pozostałe przepisy, ponieważ są one ze sobą bezpośrednio powiązane. Dziękuję bardzo.

(Brak nagrania)

SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI
RYSZARD BARTOSIK

To znaczy ja powiem ogólnie, Panie Przewodniczący: stoimy na stanowisku, że te przepisy,

które przedstawiśmy, są sformułowane prawidłowo, ich treść nie budzi wątpliwości i w praktyce nie będzie miała wpływu na stosowanie tej ustawy.

Jeśli pan przewodniczący sobie życzy, będziemy się odnosić...

PRZEWODNICZĄCY
JERZY CHRÓŚCIKOWSKI

Nie, moje pytanie jest tylko takie... Bo są te wątpliwości i są konkretne propozycje. Czy z tych poprawek, które są zgłoszone...

(Głos z sali: Mikrofon.)

Jeśli chodzi o zgłoszone przez pana uwagi dotyczące poprawek... Czy któraś z poprawek z tych 14 uwag... Czternastu, tak?

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Sławomir Szczepański: Tak.)

Czy którąś z nich rząd popiera, czy nie?

SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI
RYSZARD BARTOSIK

Nie, nie popieramy tych poprawek. Uważamy, że nie należy ich uwzględniać. Dziękuję.

(Przewodniczący Jerzy Chróścikowski: A jeśli chodzi o te 3 legislacyjne?)

Też nie.

PRZEWODNICZĄCY
JERZY CHRÓŚCIKOWSKI

Też nie.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z kolegów chciałby...

(Senator Zdzisław Pupa: Ja.)

Proszę, Panie Senatorze.

(Senator Zdzisław Pupa: ...Poprawek.)

Proszę?

SENATOR
ZDZISŁAW PUPA

Składam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

PRZEWODNICZĄCY
JERZY CHRÓŚCIKOWSKI

Wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.
Dziękuję.
Czy są inne wnioski?
Czy głosicie chcieliby zabrać głos? Nie.
W związku z tym, że nie ma więcej głosów w dyskusji, przystępujemy do głosowania.
Rozumiem, że są osoby zdalnie, tak?
Jest jeden wniosek – o przyjęcie ustawy bez poprawek.
Kto jest za przyjęciem tego wniosku?
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Proszę o głosowanie zdalnie i policzenie wszystkiego razem.

9 za, jednogłośnie.
Przegłosowaliśmy ustawę bez poprawek.
Sprawozdawcą, myślę, będzie pan senator Jacek...
Tak?
(*Głos z sali: Myślę, że...*)
Tak, europejski fundusz, w związku z tym gdyby europoseł... Najlepiej gdy wypadnie na niego.
Dobrze, w związku z tym, że wyczerpaliśmy porządek obrad, dziękuję panu ministrowi, dziękuję wszystkim gościom.
(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Ryszard Bartosik: Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący, Wysokiej Komisji.*)
Zamykam posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

(*Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 45*)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie:

Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy